

Psalm 110
Galaten 2: 1-10
Handelingen 11: 1-18

①

Broeder en Zuster in de Heer,

✓ Als u het boek "Handelingen der apostelen" zoudt doornemen, dan zoudt u merken dat dat Bijbelboek uit twee hoofdstukken bestaat:

1

X het gedeelte dat zich tot de Joden richt.

Een "Petrus"-gedeelte. ^X De Jood-apostel, ~~oftewel de eerste apostel~~ handelt en spreekt. - Hij verdedigt, - Hij doet wonderen. En leest er van Hemelvaart en Pinksteren; En leest er van de "relatieperikelen" tussen Joden en heidenen, en u leest er van Stefanus, die in ~~het~~ de toestemmende aanwezigheid van Sahlus terechtgesteld werd. En leest er ook van de bekering van Sahlus.

2

Een "Paulus"-gedeelte, oftewel het gedeelte dat zich richt naar de "onbesnedenen", de heidenen. Dit gedeelte zou je meer "naar-de-volkeren-toe-gericht" kunnen noemen. En leest er van Antiochiërs, Macedoniërs, Corinthiërs, Grieken en Maltesen

merkwaardig is dat beide "strekkingen" reeds spreken van vervolging en gevangenneming. (zie hfdst 5 en 22!)

En nu, gemeente, in het prilste van haar bestaan, leeft de "gemeente van Christus" ~~in haar prilste bestaan~~, reeds twee heel verschillende ~~aspecten~~ gezichtsloeken of benaderingen.

Het kan dus last uit anders, of die twee zo ver uit elkaar liggende standpunten zullen tot pijnpunten worden.

Zullen aanleiding zijn tot een van de meest ingrijpende conflicten van de kerkgeschiedenis. Geen wonder! De vrees van de duisternis wil de geliefden van de Vader al vanaf het begin hard aanpakken.

→ Het conflict gaat rond de persoon van ^{Paulus} Paulus.

→ Het conflict gaat omwille van de vrijheid in Christus, die hij predikt.

→ Het conflict gaat om het hart van het evangelie.

In de Galatenbrief doet Paulus die problemen uitvoerig, en vaak bewogen, uit de doeken.

Het probleem dat er was, was heel principiële: "moeten de christenen, die uit de heidenen bekeerd zijn, de mozaïsche wetten naleven; moeten zij zich ook laten besnijden?"

Galaten 2: Daar komen vier groepen mensen naar voor, namelijk:

Gal 2:1-2 1 Paulus, de heiden-apostel; Barnabas, ^{die afkomstig} uit Cyprus; en Titus, een Griek. Dat was de groep uit de heidenen.

Gal 2:9 2 Jakobus; Cefas-Petrus; en Johannes: Dat was de groep uit de Joden, tweede groep.

Gal 2:4 3 Derde groep is een groep "valse broeders", Judaïsten, die in de gemeente geïnfiltreerd ~~zijn~~ ^{zijn}.

Gal 2:10 4 Vierde groep zijn de "armen", van wie slechts heel op het einde van het Bijbelstuk ^{even} sprake is. Toch zijn zij niet onbelangrijk.

Titus, de Griek, was met Paulus en Barnabas meegkomen, opdat Paulus zou kunnen aantonen dat Christen-zijn geen zaak was van al-dan-niet besneden zijn.

Besnijden: dat is menselijk handelen.

Besnidenis: dat mag geen keurmerk zijn voor de christenen. (m.a.w.: men wordt er geen "beter" christen door!)

Besnidenis: dat brengt geen latjes méér, ~~geen~~ toegevoegde waarde aan de christenen.

Verder in de Galatenbrief zien wij dat Paulus ~~zeer~~ hard van leer trekt.

X Voor Paulus moet het zijn: "Zie, Heer, hier ben ik - ...
- Vrije klederen
- Gepakt en belast
- Niets van ik te geven
- Dank.
X tegen de leer vd. besnidenis

In de dagen van Paulus was het het gedachtengoed rond de besnidenis die in de gemeente voor onrust zorgde, en die een goede, rustige evangelieprediking bemoeilijkte. Merkwaardig bijvoorbeld dat er toen quasi geen problemen waren rond geld en bezit. (zie Handelingen 2:44).

In onze dagen liggen de problemen anders. De gemeente wordt geconfronteerd met enorme, niet minder gevaarlijke etische, ~~ethische~~ tegenstellingen zoals:

1 ingrijpen op de conceptie (kinderen op bestelling) En in zulk een eeuw moet het eenvoudige evangelie-van-verlossing gebracht worden.

2 Politiek gedachtengoed dat binnensijpelt in de gemeente, en dat de geest van de gemeente in de greep heeft: "eigen volk eerst"; maar kan zulk iemand nog ontvankelijk zijn voor de boodschap van liefde en vergeving?

X maatschappelijke, of humanitaire

X verlamt!

X wanloop
die het gevolg
is van...

Gal 2:5

Gal 2:4

④
Ingrijpen op de conceptie, extreem rechts,
Slechts twee immoraliteiten van een
enorme berg, die niets te weeg brengt
dan de wanloop, ~~het~~ het eigen kunnen
van de mens. Daar, broeder en zuster,
zouden wij als gemeente onwrikbaar
stelling in moeten nemen. En wat
schrijft Paulus daar dan over? → "Wij
zijn voor hen geen ogenblik gedwee uit
de weg gegaan, opdat de waarheid
van het evangelie ook verder bij u
zou blijven."

In de gemeente waren "cabe broeders" (!)
"binnengeslopen" (NBS) - "heimelijk binnen-
geleden" (Fr.U) - ... om onze vrijheid die wij
in Christus Jezus hebben, te bespieden, en zo
ons tot slavernij te brengen.... Paulus
schrijft hier over de Jooden. De Jooden
ontkenden niet dat je in Christus geloven
moest, Maar volgens hen kon je dat
alleen maar goed, als je de mozaïsche
wetgeving onderhield. En zo werden die
wetten onvermijdelijk belangrijker dan
Christus! Er moest een uniforme levensstijl
zijn; En wie dat niet wilde was geen
goed christen. "Vrijheid in Christus": dat
is als een enorme ruimte ~~die~~ ^{weghe} Paulus ons
voor ogen houdt. Waar de Geest des
Heren is, daar is vrijheid, daar is ruimte.
Vergelijk het niet een gelukkig huwelijk:
Als partners elkaar niet de nodige vrijheid
geven, en elkaar voortdurend controleren,
gaat het huwelijk stuk.

⑤

De Jordaïsten konden niet overweg met de vrijheid waarover Paulus predikte. We worden niet behouden door een gedragscode, maar via levend geloof in Christus. Dat „de mens niet gerektvaardigd wordt uit werken der wet, maar door geloof in Christus Jesus,” daan hadden de Jordaïsten het voortdurend moeilijk mee. Ze raakten in paniek van de ruimte die Christus^{biedt}. Ten diepste kwam dat voort uit het feit dat ze de essentie van het evangelie niet wilden grijpen.

Joh 6:28! Zij zeiden dan tot Hem: „Wat zullen wij doen opdat wij de werken Gods mogen werken? Jesus antwoordde en zeide tot hen: Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem die Hij gezonden heeft.”
↳ te goedkoop!!

Ik ben het Brood des levens, die tot Mij komt zal geens zins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten...
van buitenaf ↳ te goedkoop!!

En gemeente die aangerallen of vervolgd wordt, is, zolang ze uit het evangelie leeft, een krachtige gemeente. Zij betekent iets in haar omgeving. Er gaat iets van haar uit.

X
Het gevaar zit binnen de gemeente!

Hier liggen de dingen anders: Het gevaar waar de gemeente in verkeert is zeer groot, - omdat men het niet ziet. X
„Valse broeders”, oftewel Jordaïsten, weten te infiltreren, en zodoende sijpelt onchristelijk gedachtegoed binnen.

Van binnenuit proberen ze greep te krijgen op de gemeente. Daar proberen ze de „sleutelposities” te bemachtigen. Op die manier willen ze langzaam de hoers en het karakter van de gemeente principieel en definitief wijzigen.

.. Binnen de gemeente stellen zij zich op de hoogte van de vrijheid, welke Christus in liefde laat prediken. Niet om zelf in die vrijheid te gaan leven, maar om deze te saloteren en in slavernij te veranderen.

Begrijpt u, in welk groot gevaar *die gemeente* daar verkeert?

Staat u mij toe, gemeente, ^{verder nog} iets te zeggen over die vrijheid.

- Die vrijheid hebben wij in Christus.
- Buiten Christus is er alleen maar slavernij.
- Jammer, dat zoveel christenen er zo weinig "verlost" uitsien. Telkens opnieuw laten wij ons door schuldgevoelens inkapselen, door angst, en door krimpachtig leven. *Dan perken we zelf de vrijheid in die we in Christus hebben. Dan zien we er zelf niet verlost meer uit.*
- Begrijpt u hoe gemakkelijk beet de Judaïsten hier hebben?

De pogingen van de Judaïsten, om de gemeente weer tot slavernij te brengen, zijn niet gelukt. Dat was mede te danken aan de ~~x~~ onverzettelijkheid van Paulus. Wij, als christen, moeten inschikkelijk zijn, Maar als de waarheid, het hart en de essentie van het evangelie op het spel staan, mag een christen van geen toegeven weten.

X standvastigheid

God heeft Paulus als genadegave tot zijn dienst groepen. Vrijheid en genade zal hij straks moeten prediken aan volken die nooit van Christus gehoord hebben. Een genadegave: zo noemt, beleeft, ervaart Paulus zijn taak. Als je het zo ervaart wordt die taak u niet te veel.

Jakobus, Petrus en Johannes, die geroepen zijn om het evangelie in Jeruzalem te verkondigen, erkennen deze stand van zaken, en die erkenning drukken ze openlijk uit met een handdruk. Waarom meldt Paulus die „broederlijke handdruk“ zo nadrukkelijk?

Paulus doet dat om alle onjuiste verhalen, die de Jудаїsten daar bij de Galaten hadden verspreid, te ontkrachten.

De Galaten moeten goed weten, dat al die verhalen die de ronde doen, en die suggereren dat er een breuk ^{zou liggen} tussen Paulus en Jeruzalem, niet op waarheid berusten. De Joden-apostelen Jakobus, Petrus en Johannes hebben zich achter Paulus' prediking gesteld. En dat hebben zij van harte gedaan.

Sterker nog: Die broederhand was meer dan een menselijke afspraak.

Het was een erkenning van een door God in 't leven geroepen situatie.

Zij lopen ~~met~~ God met hun afspraken niet voor de voeten, maar zij lopen

achter Hem aan. Ze maken niet zelf een afspraak, want God zich dan maar bij moet aanpassen. Ze kijken wel wat God gedaan heeft; dan is er al heel wat tweedracht uitgesloten, en zij sluiten aan bij wat God verlangt.

Daar kunnen wij best aan leren:

- Hoeveel heer hebben wij zelf de loes niet willen bepalen? Hoeveel kerkelijk initiatief werd er niet genomen door mensen, zonder de Heer om Zijn liefdevolle wijsheid te bidden?

In Jeruzalem deden zij het op de goede manier: Zij laten zich leiden door wat God van hen verlangt.

Overigens: die afspraken zijn nooit in absolute zin gehanteerd:

- Van Paulus weten wij bvb. dat ooral waar hij kwam, hij eerst naar de Joden ging, en hun het evangelie predikte.
- Van Petrus weten wij dat hij na deze afspraak nog in Antiochië en in Rome geweest is.
- Johannes werkte o.m. te Efese, en hij werd later naar Patmos verbannen. (Openbaring! -w)

Broeder en zuster, ik denk dat wij begrepen hebben dat hoe ver onze gezichtspunten ook uit elkaar liggen, of hoe verschillend onze kulturele herkomst, ^{ook is} of hoe verschillend onze aanpak in de kerkelijke praktijk, er nooit een kloof hoeft te ontstaan als 't om Jezus Christus, de Opgestane gaat.

Een ding geldt toen en geldt heden:

Een Christengemeenschap moet steeds het volbrachte, en uit ---->

Onpeilbare liefde voortgevloeide offer van de Heer Jezus voor ogen houden en voor ogen stellen. Als mensen ^{aan nevenzaken} ~~daaraan~~ willen toevoegen; (de besnijdenis bijvoorbeeld) dan wil dat ten diepste zeggen dat deze mensen het kruisoffer niet voltooid, **niet "volledig" achten**; en dat doet afbreuk aan de kracht van het evangelie.

Waar de liefde van Christus is, daar ziet men de vruchten. Paulus, die veel aandacht en energie besteedt aan dat vraagstuk ~~dat het kerkje~~, van de besnijdenis, (want dat was zijn taak!) spreekt nu over de taak van de gemeente zelf:

Gal. 2:10

"Alleen moesten wij de armen blijven gedenken, en ik heb mij dan ook ~~te~~ beijerd dat vooral te doen"

Men sprak af te Jeruzalem dat men het kerkverband zou onderhouden.

- Niet via formele vergaderingen van afgevaardigden van gemeenten. Daar zouden de gemeenten nauwelijks iets van merken
Kerkverband onderhouden: dat zou men op een heel praktische en daadwerkelijke manier doen: Men gedenkt de armen, in Jeruzalem, en daarbuiten.

- De armen gedenken, bijstand verlenen, wegwij maken: Is er één roeping die de banden tussen de gemeentes sterker maakt dan deze? Herinnert u zich hoe Jezus het "grote gebod" definieerde? →

Matt. 22:36

10
"Gij zult de Here, uw God liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand..." "God liefhebben" ligt daarin niet de opdracht om nauwlettend toe te zien of het Christengedrag goed in de gemeente zuiver gehouden wordt?... met geheel uw verstand? zuiver houden van allerlei infiltratie of opgelegde gedragsregels

"Dit is het grote en eerste gebod. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten." Uw naaste liefhebben als uzelf: Is het niet daarop dat Paulus cogt als hij spreekt over "armen gedenken"? ~~X~~ Is dat niet een opdracht-of een inzet, waarvoor men alle andere geschillen of twistpunten even opzij zou moeten zetten? En is dat niet gewoon getuigenis, naar buiten toe? Is het niet die ~~dat~~ onmiddellijke hulp, of dat blijde getuigenis, waardoor de enkeling, of de onverschillige, of misschien de machtwellusteling of de spotter, ooit mog in de verlegenheid ~~komt~~ zal komen, en Gods aangezicht zoeken?
God zegene u in uw taak.

Amen.

X
Of Paulus dat nu wist of niet: hier gaat hij helemaal parallel met die uitspraak van Christus.